

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819010712
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8819010712.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.01.2022, v trestnej veci ods. O. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2Nt/7/2019 zo dňa 14.10.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť ods. O. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného O. B., nar. XX.XX.XXXX vo Z. G., trvale bytom C. XXX, t.č. v ÚVTOS Košice, na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12T/49/2015 zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, odsúdený sťažnosť, ktorú následne prostredníctvom obhajcu, ale aj sám písomne odôvodnil.

Prostredníctvom obhajcu v písomných dôvodoch sťažnosti po rekapitulácii výroku sťažnosťou napadnutého rozhodnutia včítane podstatných dôvodov, ktoré mali viesť okresný súd k záveru o dôvodnom zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeného O. B. uviedol, že v jeho prípade došlo k porušeniu základnej zložky práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy slovenskej republiky. Má za to, že v súdnom spise sp. zn. 12T/49/2015 nie je žiadny záznam o tom, že poškodená E. Z. mala od vlastníka nehnuteľnosti súhlas nakladať s obytným priestorom na 1. poschodí rodinného domu číslo XXX obec C., ako vlastník, čo znamená, že ods. O. B. mal právo vstúpiť do priestorov užívaných E. Z., keďže bol prihlásený k pobytu na tejto adrese. Táto skutočnosť nebola predmetom dokazovania v konaní sp. zn. 12T/49/2015. Odsúdenému O. B. nie je známe, na základe čoho bol uznaný vinným z trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zákona a preto žiada, aby krajský súd uznesenie okresného súdu zrušil a obnovu konania na základe jeho návrhu povolil.

Pôvodné písomné dohody sťažností zo dňa 18.10.2021 obhajca odsúdeného dopĺňa ešte o dôvody sťažnosti písomným podaním zo dňa 13.12.2021, z obsahu ktorých plynie, že odsúdený nebol vypočutý orgánmi činnými v trestnom konaní, na čom trvá aj naďalej, žiadnu zápisnicu o výsluchu k obvineniu nepodpisoval a rovnako odmieta konštatovanie súdu v uznesení zo dňa 30.08.2016, že mal zápisnične zobrať podaný odpor voči trestnému rozkazu sp. zn. 12T/49/2015 v celom rozsahu späť. Trvá aj naďalej na dôvodoch obnovy konania, odmieta vinu za zločin porušovania domovej slobody. Do bytu na 1. poschodí, ktorý užívala jeho dcéra E. Z. v rodinnom dome, je prihlásený k trvalému pobytu a tento

dom postavil vlastnými rukami. Mimo tohto bytu vyšiel z dôvodu, že byt pre poruchu zamákal a hrozil vznik veľkej škody. O podpise zápisnice, ktorou sa priznáva k trestnému činu krádeže a porušovaniu domovej slobody opakovane uviedol, že podpis nie je jeho, preto opätovne navrhol, aby krajský súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vyhovel jeho návrhu na povolenie obnovy konania z dôvodov už skôr uvádzaných.

Písomne dôvody sťažnosti predložil v niekoľkých podaniach aj odsúdený O. B., v ktorých sa vyčerpávajúcim spôsobom venuje spôsobu správania sa jeho najbližšej rodiny voči nemu za posledných 30 rokov s výpočtom krívd a okolností, za ktorých mu rodina, ale aj okolie ubližovali a ublížili. No predovšetkým zdôraznil, že nikdy, čo mu pamäť slúži, nebolo mu v tejto trestnej veci umožnené na jeho obhajobu predložiť akékoľvek dôkazy, či už vypočuť svedkov, konfrontáciu s poškodenými, rekonštrukciu trestného činu, grafológiu, detektor pravdy - lži a premietnutie kamery z Mestského úradu Vranov nad Topľou.

Následne písomným podaním zo dňa 02.01.2020 doručeným Krajskému súdu v Prešove dňa 07.04.2022 odsúdený bližšie špecifikuje dôvody sťažnosti, kde uvádza, že keď dňa 20.12.2014 v dopoludňajších hodinách prišiel domov po siedmich týždňoch práce na Morave, kde vykonával prácu pilčíka, zistil, že na druhom poschodí domu došlo k premokaniu, voda kvapkala na nábytok, na gaučovú súpravu, na koberce, na všetko, z toho dôvodu rozvrtal zámok a aj tak sa mu nepodarilo otvoriť dvere, preto vyrúbal celú zárubňu a vyzbieral do dvadsiatich lavorov vody. Preto sa pýta, či vyrúbaním dverí vo svojom vlastnom dome porušil domovú slobodu a dopustil sa tohto trestného činu a už vôbec, či sa dopustil trestného činu krádeže v jeho vlastnom dome, následne zvyrazňuje, čo všetko sám svojpomocne v dome zariadil, vyrobil, postavil a zadovážil, vrátane priestorov okolo domu a záhrady. Oproti škode, ktorú mal spôsobiť svojím konaním, poukazuje na podrobný výpočet vecí, o ktoré ho mala pripraviť vlastná rodina a ocenil ju na sumu 259.000,- eur, ktoré mu neboli vyplatené a všetky tieto veci mu v podstate boli rodinou odcudzené, aj napriek tomu sa ďalej staral o manželku, ktorá bola nielen fyzicky a psychicky chorá a chodil s ňou po liečeniach a po ústavoch. Ďalej zvyrazňuje, že v jeho povahe v žiadnom prípade nie je správanie, kde by ho bolo možné označiť za zlodca, nakoľko v minulosti niekoľkokrát pri náleze väčšej sumy finančných prostriedkov, či iných cenných vecí, vždy tieto odovzdal vlastníkovi a neponechal si ich.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutému výroku uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Prvostupňový súd rozhodol napadnutým uznesením na základe návrhu odsúdeného O. B. o povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na tamojšom súde pod sp. zn. 12T/49/2015.

Tak, ako to konštatuje okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia, z obsahu uvedeného spisu je zrejmé, že trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 18.03.2015, sp. zn. 12T/49/2015 bol odsúdený O. B. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ďalej mu bola uložená povinnosť zaplatiť poškodenej E. Z. náhradu škody vo výške 409,- eur, so zvyškom nároku na náhradu škody súd odkázal poškodenú na občianske súdne konanie alebo na konanie pred iným príslušným orgánom. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 04.08.2016.

Návrhom, na základe ktorého okresný súd konal a napadnutým uznesením rozhodol, odsúdený sa domáhal povolenia obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/49/2015, v ktorom uviedol, že nemá vedomosť, komu, kedy, kde porušil domovú slobodu, čo ukradol, kto dal na neho trestné stíhanie, ktoré oddelenie polície a policajti ho stíhali, kto podal žalobu na Okresný súd Vranov nad Topľou, ktorý sudca a kedy ho súdil, ktorý obhajca ho obhajoval, nevie, či rozsudok dostal do ruky na súde, domov poštou, že sa neodvolal na Krajský súd do Prešova, odsúdený vo svojom návrhu taktiež uviedol, že nikdy nikomu domovú slobodu neporušil a už vôbec nikoho neokradol.

Okresný súd správne konštatuje a v dôvodoch uznesenia aj cituje ust. § 394 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré upravuje podmienky pri splnení ktorých je možné obnovu konania povoliť.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutí v tých prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami, ktoré takýto postup odôvodňujú, sú tu nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní odôvodňujú.

Za nové skutočnosti je potrebné považovať také skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka a novými dôkazmi sú dôkazy, ktoré neboli v pôvodnom konaní obsiahnuté v spise, uplatnené niektorou z procesných strán alebo vykonané. Za nový dôkaz je potrebné považovať aj dôkaz vykonaný, za predpokladu, že jeho obsah je iný než v pôvodnom konaní.

Len v prípade, ak vyjdú najavo takéto skutočnosti skôr nežnáme alebo dôkazy, ktoré neboli predtým známe a ich existencia či už sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré už boli skôr známe, by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ich existenciu by bol uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo rozpore s účelom trestu, je možné obnovu konania povoliť.

Ako to plynie z dikcie ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. poriadku, kde sú upravené podmienky obnovy konania, je zrejmé, že konanie o obnove má charakter návrhového konania, preto bolo podmienkou pre úspešné prijatie návrhu odsúdeného z jeho strany predložiť v návrhu dôkazy, ktoré by boli oproti dôkazom už zhromaždeným v prípravnom konaní, o ktoré oprel okresný súd rozhodnutie vo forme trestného rozkazu - meritórneho rozhodnutia o vine a treste v posudzovanom prípade, nielen dôkazmi novými, ktoré do pôvodného dokazovania zahrnuté neboli, ale predovšetkým spôsobilými zásadným spôsobom zvrátiť pôvodné závery súdu o ustálených skutkových zisteniach, resp. ich právnom posúdení, keďže odsúdený vo svojom návrhu sa obmedzil len naj jedinú tvrdenie, že žiadneho trestného činu sa nedopustil.

Sumár vyšetrovacích úkonov vykonaných v prípravnom konaní opísaný okresným súdom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dáva spoľahlivý podklad pre záver, že počas prebiehajúceho vyšetrovania mal odsúdený vytvorené všetky podmienky pre oboznámenie sa so skutočnosťami mu kladenými za vinu a o dôkazoch o nich, za súčasného dodržiavania zásad kontradiktórnosti konania v rozsahu určených pre prípravné konanie - okrem prístupu k dôkazom produkovaným v prípravnom konaní, možnosti účasti na úkonoch (príkladmo na výsluchu svedka poškodenej E. Z.) mal odsúdený zjavne vytvorený zákonu zodpovedajúci priestor pre oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania. Následne je odsúdenému preukázateľne doručená obžaloba, trestný rozkaz, voči ktorému podáva odpor, ktorý opäť bez rozumných pochybností overiteľným spôsobom zodpovedajúcim procesnému predpisu vzal späť, a napokon, ako správne uzatvára procesná sudkyňa, uložený trest vykoná, až po uplynutí cca jeden a pol roka od výkonu trestu odňatia slobody podáva návrh na obnovu konania, v ktorom vlastne len - poprie vôbec reálnu existenciu vykonaného prípravného konania a úkonov vykonaných na súde až do nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti trestného rozkazu - v podstate len jediným argumentom, že to všetko nie je pravda, žiadny trestný čin nespáchal a nebol účastný na žiadnom z úkonov v prípravnom konaní, resp. úkonov na súde bez predloženia akéhokoľvek dôkazu, ktorý by tieto jeho tvrdenia osvedčil.

Za danej dôkaznej situácie, keď z výpovede odsúdeného zo dňa 12.01.2015 (v procesnom postavení obvineného) plynie, že sa nielen priznáva k spáchaniu skutku, ale sám spontánne priznáva, že užívať môže len spodnú časť domu, opisuje, kto je vlastníkom domu (jeho manželka), následne dôvod, prečo chcel zobrať a popredať nejaké veci, nakoľko nemal z čoho žiť a preto vstúpil do tejto časti domu, kde presne opisuje spôsob, ako prekonal prekážku, uzamknuté plastové dvere a aké veci odcudzil, komu

ich predal a za akú cenu, má krajský súd za to, že pri konfrontácii so skutočnosťami, ktoré mal predložiť v rámci návrhu na obnovu konania, resp. v sťažnostných námietkach, tieto zásadným spôsobom ako už bolo konštatované súdom prvého stupňa, nemohli zmeniť na teraz ustálený záver o skutkových zisteniach, ich právnom posúdení, resp. táto skutočnosť sama o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi by mohla odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Vo vzťahu k argumentácii obhajcu v rámci sťažnostných námietok, že v rámci vykonaného dokazovania posudzovanom prípade neboli produkované dôkazy, ktoré by mohli preukázať jednak skutočnosť, že poškodená E. Z. mala od vlastníčky nehnuteľnosti súhlas nakladať s obytným priestorom na prvom poschodí rodinného domu ako vlastník a teda, že odsúdený mal právo vstúpiť do priestoru užívaných E. Z., keďže bol prihlásený k pobytu na tejto adrese, no táto skutočnosť však v posudzovanom prípade predmetom dokazovania nebola.

K tejto argumentácii krajský súd uvádza, že ide o právne skutočnosti a teda skutočnosti, ktoré spochybňujú právne úvahy o naplnení skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody z hľadiska oprávnenosti odsúdeného vstúpiť do priestorov prvého poschodia označeného rodinného domu. Tieto skutočnosti však mali byť predmetom dokazovania v pôvodnom základnom konaní, resp. je možné nimi argumentovať v rámci podania vo forme ďalšieho z mimoriadnych opravných prostriedkov - dovolania podľa § 371 Tr. poriadku, nakoľko ako už bolo konštatované, že podľa ustálenej súdnej praxe v konaní o povolenie obnovy konania súd nemá právomoc preskúmať vecnú správnosť rozsudku a zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a podobne za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Preto okresný súd postupoval správne, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol, pretože podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku nezistil.

Krajský súd ani v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, nezistil žiadne pochybenie, ktoré by vyvolalo nutnosť zrušenia napadnutého uznesenia, a preto sťažnosť odsúdeného O. B. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.